

beklageligt det end er, fremsætte nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rytter.

Der findes i de nordatlantiske Farvande en stor, grov, klodset Fugl, som man populært kalder for „Havhesten“. Det er en Fugl, der øver et vist Rædselsherredømme i de nordatlantiske Farvande overfor andre, svagere, nyttigere og mere beskedne Fugle, og den gør det paa en særlig Maade, idet den udspytter en slimet, trannet og ilde lugtende Vædske over sine Medskabninger. Se, denne Fugl har det ærede Medlem Hr. Rytter aabenbart fittigt studeret, medens han opholdt sig i de nordatlantiske Farvande, i hvert Fald søger han at efterligne dens Kampmaade, saa godt han fornaar. Det gjorde det ærede Medlem allerede oppe paa Færøerne; og det gør han ogsaa her i den danske Rigsdag. Naar nogen taler saaledes, som det ikke behager det ærede Medlem, saa overspytter han dem med grimme Bemærkninger. Hvad siger det ærede Medlem f. Eks. om den højtærede Undervisningsminister i sin Tale forleden Dag: „Naar nu den højtærede Undervisningsminister har foreslaaet dette, saa forekommer det mig ikke at være nogen nationalt god Gerning, Ministeren har gjort.“ Altsaa, det er en Slags halvt Landsforræderi, Undervisningsministeren har gjort sig skyldig i. Om mig siger det ærede Medlem at: „det er et daarligt Menneske, som vil være med til at besudle sit Fædreland“, og senere følger han til: „Det ærede Medlem kan være vis paa, at han i Fremtiden vil blive en stor Mand i „Tidens Tegn“ og faa „en stor Succes i „Gula-Tidende““. Det er en Beskyldning for helt Landsforræderi, dette at besudle sit Fædreland. Skarpere Udtryk kan man i det hele taget ikke benytte, og det er et Medlem af den danske Rigsdag, der benytter det for i næste Aandedræt at slaa sig for Brystet og sige: Lad os kæmpe med blanke Vaaben, lad os ikke tillægge hinanden andre Meninger end dem, vi virkeligt har. Jeg har ikke Ord til at karakterisere en saadan Optræden paa en Maade, saa jeg undgaar at komme i Konflikt med den højtærede Formand, og vil derfor lade Ordene tale for sig selv. Jeg synes, at det ærede Medlem, og for Resten ogsaa andre ærede Medlemmer, som staar ham nær i denne Sag, skulde fare saa varsomt frem med disse Beskyldninger for Landsforræderi. Saa snart en Mand paa Færøerne blot vedkender sig, at han nærer Sympati for Norsk, skal han øjeblikkelig gøres til Landsforræder. Saa snart vi kommer herved i Salen, og her er en Mand, der siger de ærede

Medlemmer imod, skal han ogsaa straks være Landsforræder. Jeg synes, det er et Udtryk, man kun skulde anvende ved særlig højtidelige Lejligheder; det egner sig absolut ikke til daglig Omgang, det vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa. Jeg skal nu ikke gøre Gengæld overfor det ærede Medlem. Jeg kunde ellers meget godt give mig til at karakterisere det ærede Medlems Virksomhed oppe paa Færøerne, uden at der af den Grund vilde komme mange Protester, men jeg skal indskrænke mig til at sige, at der bliver ikke rejst nogen Rytterstatue for det ærede Medlem Hr. Rytter paa Færøerne. Hvis man rejser en lille Støtte med en Havhest ovenpaa, bliver det vistnok Højdepunktet af Berømmelse, det ærede Medlem kan naa oppe paa Færøerne. Og dermed kan vi vel lade Landsforræderiet ligge foreløbig.

Det ærede Medlem spurgte Gang paa Gang, fra hvem paa Færøerne jeg havde mine Oplysninger, og det ærede Medlem forsikrede, at det ikke kunde være nogen Mand, hvis Navn man kunde være bekendt at nævne, jeg kunde have disse Oplysninger fra. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg har mine Oplysninger fra ganske almindelige Arbejdere og Fiskere. Jeg har talt med Snesevis af dem baade paa den ene og den anden Ø, de har alle sammen givet mig i alt væsentligt den samme Skildring af Forholdene deroppe, og jeg tror nu paa dem, selv om det ærede Medlem tror, at de er løgnagtige, for det ærede Medlem tilføjede jo, at de har sikkert kun bundet mig saadanne Historier paa Ærmet. Jeg tror ikke, Arbejderne og Fiskerne paa Færøerne er løgnagtige, jeg tror tværtimod, det er et meget sanddru og stolt Folk, som slet ikke nedlader sig til den Slags Tarvelighed, som det ærede Medlem tillægger dem. Det kan det ærede Medlem være ganske vis paa. Men selv om jeg nævnte Navnene paa disse Folk, kender det ærede Medlem dem ikke alligevel. Det ærede Medlem har jo i den Tid, han opholdt sig paa Færøerne, boet paa Amtmandens høje, fornemme Slot, og dér gaar de Folk ikke ud og ind, som jeg talte med paa Færøerne. Det er helt andre Cirkler, der kommer paa Amtmandens høje, fornemme Slot. De, jeg har talt med, er jævne Arbejdere og Fiskere, og dem kender det ærede Medlem derfor ikke, og selv om han kendte dem, er det jo heller ikke sikkert, han vilde finde, at man kunde være bekendt at nævne dem. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg finder mine Oplysninger fra disse Folk gode og paalidelige, og jeg er stolt